

Ondanks dit verschil kunnen de dieren toch als behoorend tot de aberatie *conflucens* Chob. beschouwd worden.

In het eerste deel, pag. 48, van de *Coleoptera Neerlandica* zegt E v e r t s, dat volgens H o p p e *Omophron limbatus* F. een duidelijk geluid zou voortbrengen. In het *Entomologisches Taschenbuch*, 1776, pag. 124 (Regensburg), vertelt H o p p e van een in een glas water spartelenden *Omophron*, „wobei er einen leicht hörbaren Ton von sich gab.“

Deze mededeeling kan ik volkomen bevestigen. Tijdens het vangen meende ik, dat een zich tusschen mijn vingers bevindend exemplaar geluid maakte. Ik verkreeg echter geen bevestiging, toen ik het dier bij het oor bracht. Een volgend exemplaar echter was „spraakzamer“; het bracht een duidelijk hoorbaar krassend geluid van hoogen toon voort.

A'dam, 11 Oct. 1940.

A. M. J. EVERS.

Voor de derde maal: Praepareeren, en wat daarbij behoort.

Zeer kleine insecten kan men inderdaad niet aan een speld steken; zooals de heer B a r e n d r e c h t in een vorig nummer van de E. B. zegt: zelfs de dunste spelden zouden het borststuk zoozeer beschadigen, dat sommige belangrijke kenmerken niet meer waar te nemen zouden zijn. Op een kartonnetje plakken heeft ook zijn bezwaren: daardoor wordt n.l. de onderzijde van het dier aan het gezicht onttrokken. In plaats van deze twee methoden pas ik voor kleine Hymenoptera (sluipwespjes e.d.) het volgende toe: Ik plak de diertjes met behulp van een klein tikje syndetikon met de linkerzijde tegen een gewone insectenspeld; omdat het dier altijd twee zijden heeft, blijft dan toch altijd de rechterzijde, mitsgaders de boven- en de onderkant, geheel zichtbaar.

(P. S. 1. In plaats van syndetikon kan men ook de „echte“ insectenlijm gebruiken; ik geef echter aan de eerste, of een dergelijke vischlijm, de voorkeur, omdat die gelegenheid geeft, het dier zoo noodig gemakkelijk van de speld af te weeken.)

2. Ik geef mijn manier niet voor een eigen vinding. Integendeel ligt er me iets van bij, dat ik ze hier of daar heb zien toegepast, b.v. op het Laboratorium te Wageningen.)

Wat het snel drogen van insecten betreft: Toen ik nog te Amsterdam woonde, nam ik, wanneer ik in de zomervacantie eenige weken naar buiten ging, natuurlijk het noodige vang-, praepareer-, verzamel- en kweekmateriaal mee. Wat de spanblokken voor vlinders aangaat, bracht het zijn bezwaren mee, genoeg voor al dien tijd mee te nemen. Daarom pakte ik daarvan maar zooveel bij elkaar als ik behoorlijk bergen kon. Had ik mijn blokken dan vol met opgespannen

vlinders, dan bracht ik op een avond, na vooraf gemaakte afspraak, de heele bezending naar onzen tijdelijken bakker, die ze om den wille van de klandisie dan gedurende den nacht wel een plaatsje in of onder den oven wou geven. Den volgenden morgen kon ik mijn verzameling dan kant en klaar en volkomen droog terughalen. Het is mij altijd goed bevalen. Er was maar één ding onplezierig aan: n.l. dat een enkelen keer een kakkerlak of krekkel meende, dat mijn vlinders als een extra versnapering voor hen bedoeld waren en er natuurlijk altijd de „beste” (d.w.z. zeldzaamste of voor mij nieuwe) exemplaren uitzocht.

Velp.

J. KOORNNEEF.

Over de levenswijze van *Notiphila brunnipes* Rob. Desv.

In Entomol. Berichten, No. 232, 1 Maart 1940 p. 220—222, heb ik medegedeeld, dat deze Ephydride degene is, waarvan de eieren dikwijls in grooten getale te vinden zijn in de bloemen der waterlelies, zich in groepen bevindende aan de binnenzijde der bloembladeren. Het verdere larvenleven bleef toen nog te onderzoeken. Ik vond den Heer A. van der Werff bereid, hierop in dit jaar zijn aandacht te vestigen, en het is mij een genoegen uit de brieven, waarvoor ik hem ook hier zeer mijn dank betuig, het voornaamste mede te deelen.

Abcoude, 5 Juni 1940: De vliegjes met de witte aangezichten uit de *Nymphaea*-bloemen komen sedert eenige dagen bij duizenden in het Gein vlak bij Abcoude voor. Reeds een paar weken geleden was ik op hun verschijnen bedacht en, hoewel er nog geen *Nymphaea*-knoppen boven water uit kwamen, verzamelde ik wortelstokken, bladen, bladstelen, jonge knoppen enz. om na te gaan, of zich hierin iets bevond, dat op pupariën geleek. Dit was niet het geval; ik kon in geen van de onderdeelen der *Nymphaea*-planten iets dergelijks vinden. Vermoedelijk ontwikkelden zich de vliegjes dus niet uit deze planten, hetgeen U mij indertijd ook als Uw meening mededeelde. Maar waar komen ze dan vandaan en in zulk geweldig aantal? Misschien moeten we denken aan de oeverbegroeiing, en ik ben thans bezig, deze na te snuffelen op de eventueele aanwezigheid van leege pupariën (die geruimen tijd vindbaar moeten blijven. de Meijere.)

Voorts heb ik een aantal knoppen met en zonder eieren van *Nymphaea* en *Nuphar* afgeplukt en met steentjes bezwaard in een aquariumbak gezet. Het bleek mij namelijk, dat de knoppen, die maar even open geweest waren, toch reeds vol zaten met de bekende geelwitte eihoopjes. Ook vond ik knoppen, die juist aan het opengaan waren en reeds